

OCHRANA DUŠEVNÉHO VLASTNÍCTVA V SEKTORE IKT

Jaroslav Jaroš*, Karol Hrudkay**

Abstract: Information and communication technologies and the field of intellectual property are very closely related. In the environment of competitive struggle, globalization of the economy and rapid technological development, the intellectual property protection is one of the most important issues. E-commerce and the Internet business have raised a number of questions about ways to protect information and communication technologies. In the article they will be described in more detail.

Keywords: Intellectual property, Information and communication technologies, commercialization.

Úvod

Význam práva duševného vlastníctva (DV) sa dostáva do popredia v celosvetovom meradle. V Slovenskej republike vychádza ochrana práv duševného vlastníctva z čl. 43 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého: „Sloboda vedeckého bádania a umenia sa zaručuje. Práva na výsledky tvorivej duševnej činnosti chráni zákon“.

Vojčík a kol. [10] definujú duševné vlastníctvo ako všetky nehmotné statky, ktoré sú spôsobilé byť predmetom súkromnoprávných dispozícií ich majiteľov a majú určitú, aspoň potenciálnu majetkovú hodnotu. Pod pojmom nehmotný statok rozumieme statok vytváraný konkrétnym duševným obsahom, ktorého objektívny výraz je spôsobilý byť predmetom spoločenských vzťahov bez toho, aby bolo potrebné jeho stelesnenie v hmotnej podobe. Autori ďalej uvádzajú, že z množiny nehmotných statkov môžu byť iba niektoré statky predmetmi duševného vlastníctva, s ktorými možno disponovať. Z uvedeného teda vyplýva, že nie všetky nehmotné statky môžu byť predmetom duševného vlastníctva.

Pojem duševné vlastníctvo je vymedzený v článku 2 ods. VIII. medzinárodného Dohovoru o zriadení Svetovej organizácie duševného vlastníctva¹ (ďalej WIPO z angl. World Intellectual Property Organization), ktorý bol do nášho právneho poriadku implementovaný vyhláškou ministra zahraničných vecí č. 69/1975 Zb.²

* Ing. Jaroslav Jaroš, PhD., Univerzitný vedecký park, Žilinská univerzita v Žiline, Univerzitná 8215/1, 010 26 Žilina, e-mail: jaroslav.jaros@uvs.uniza.sk

** Ing. Karol Hrudkay, PhD., Univerzitný vedecký park, Žilinská univerzita v Žiline, Univerzitná 8215/1, 010 26 Žilina, e-mail: karol.hrudkay@uvs.uniza.sk

¹ WIPO je medzivládna organizácia v sústave organizácií Spojených národov. Jej cieľom je zabezpečiť, aby práva tvorcov a majiteľov duševného vlastníctva boli chránené na celom svete a aby boli autori uznávaní a ocenení za svoju vynaliezavosť.

Poslaním WIPO je podporovať prostredníctvom medzinárodnej spolupráce vytváranie, šírenie, používanie a ochranu diela ľudského ducha pre ekonomický, kultúrny a sociálny pokrok pre celé ľudstvo.

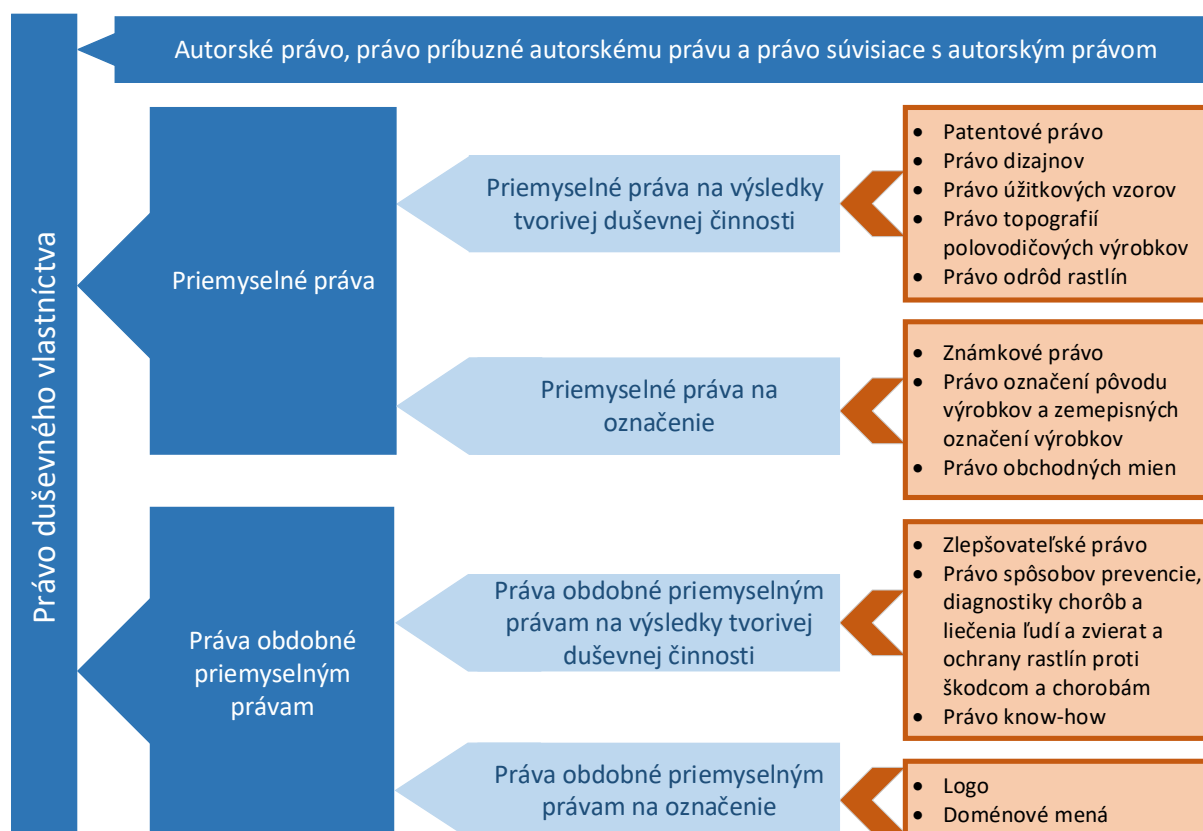
² Duševným vlastníctvom podľa predmetného Dohovoru sú práva:

- k literárnym, umeleckým a vedeckým dielam,
- k výkonu výkonných umelcov, zvukovým záznamom a rozhlasovému vysielaniu,
- k vynálezom zo všetkých oblastí ľudskej činnosti,
- k vedeckým objavom,
- k priemyslovým vzorom a modelom,

Ochrana predmetov duševného vlastníctva

Právna ochrana predmetov DV umožňuje autorom či pôvodcom získať uznanie alebo finančné výhody z toho, čo vlastnou tvorivou duševnou činnosťou vytvorili. Právo duševného vlastníctva je v jednotlivých štátoch upravené rôzne. V poslednom období však dochádza k harmonizácii práva duševného vlastníctva, a to nielen v rámci štátov Európskej únie, ale aj v širšom medzinárodnom kontexte. Za touto snahou stojí najmä WIPO, ktorá v súčasnosti združuje 189 členských krajín.

Právo duševného vlastníctva sa v podmienkach slovenskej legislatívy delí na autorské právo, právo súvisiace s autorským právom, právo priemyselného vlastníctva a právo obdobné priemyselným právam. Systém práva duševného vlastníctva v podmienkach slovenskej legislatívy prehľadne zobrazuje Obrázok 1.

Obrázok 1 Systém práva duševného vlastníctva
Zdroj: Vlastné spracovanie podľa Vojčík a kol. [10]

Z hľadiska duševného vlastníctva môžu byť výsledky vedeckovýskumnej činnosti chránené rôznymi spôsobmi, ktoré sa vzájomne odlišujú svojím účelom, predmetom, obsahom a rozsahom ochrany.

Už na začiatku procesu ochrany je potrebné preveriť, aký spôsob (alebo aj viac spôsobov) ochrany duševného vlastníctva prichádza do úvahy v konkrétnom danom prípade. Neskoršie pristúpenie k inému spôsobu ochrany nemusí byť totiž vždy účinné, osobitne v prípadoch, kedy je základnou podmienkou ochrany výsledku vedeckovýskumnej činnosti jeho novosť.

- k továrenským, obchodným známkam a známkam služieb, ako aj k obchodným menám a obchodným názvom,
- na ochranu proti nekalej súťaži a všetky ostatné práva vzťahujúce sa na duševnú činnosť v priemyselnej, vedeckej, literárnej a umeleckej oblasti.

Vo všeobecnosti možno uviesť, že predmety priemyselného vlastníctva (vynález, dizajn, ochranná známka, topografia polovodičového výrobku, označenie pôvodu alebo zemepisné označenie a nová odroda rastliny) sa chránia registráciou na príslušnom úrade (tzv. registračný princíp). Jedinou výnimkou v tomto smere je tzv. nezapísaný dizajn Spoločenstva. Pre ostatné predmety duševného vlastníctva, vrátane tých, ktoré sú chránené v zmysle Autorského zákona (autorské dielo, umelecký výkon, zvukový záznam, zvukovo-obrazový záznam, vysielanie, databáza) alebo v zmysle Obchodného zákonníka (obchodné tajomstvo, know-how, dôverné informácie, logo), platí princíp neformálnej ochrany bez nutnosti administratívneho prihlasovania alebo preskúmania. V praxi to znamená, že ochrana týchto predmetov duševného vlastníctva vzniká už reálnym naplnením príslušných pojmových znakov vymedzených Autorským zákonom alebo Obchodným zákonníkom.

Pojem „spôsoby ochrany“ v súvislosti s priemyselným vlastníctvom je potrebné vnímať ako rovnocenný ekvivalent pojmu „prostriedky ochrany“, ktorý zahŕňa nasledujúce inštitúty:

- patent,
- dodatkové ochranné osvedčenie,
- úžitkový vzor,
- zapísaný dizajn a nezapísaný dizajn Spoločenstva,
- topografia polovodičových výrokov,
- šľachtiteľské osvedčenie,
- ochranná známka,
- označenie pôvodu výrobku alebo zemepisné označenie výrobku.

Pri vhodnej voľbe poskytuje každý z vymenovaných spôsobov ochrany priemyselného vlastníctva jedinečnú, špecifickú ochranu výsledkov vedeckovýskumnej činnosti, ktorú nedokáže plnohodnotne nahradiť iný spôsob ochrany.

Nasledujúca Tabuľka č. 1 ukazuje v zjednodušenej forme, čo patrí do oblasti práv duševného vlastníctva a akou formou sa jednotlivé výsledky tvorivej duševnej činnosti chránia.

Transfer poznania v sektore IKT

Pojem „transfer technológií“ je možné chápať ako prenos výsledkov výskumu a vývoja do praxe, nemusí mať však nevyhnutne komercializačný charakter. Môže to byť napr. zverejnenie výsledkov (odborný článok, kniha, prednáška, plagát, abstrakt v zborníku z konferencie a i.). Za formy transferu technológií možno považovať i poskytovanie služieb a konzultácií a zákazkový výskum (tzv. kontrahovaný výskum). [11]

V prípade ochrany práv duševného vlastníctva v sektore Informačných a komunikačných technológií (IKT) dochádza k prelínaniu autorských a priemyselných práv. Produkty IKT sú spojením softvérových riešení a technických riešení. Softvérové riešenia sú chránené autorských právom, technické riešenia sú chránené právom priemyselným, napr. patenty, dizajny, úžitkové vzory.

Pri technológiách a produktoch z IKT sa najčastejšie stretávame s predmetmi autorsko-právnej ochrany ako softvér, databáza, dielo výtvarného umenia (podklad pre logo alebo ochrannú známku).

Transfer poznania v IKT sa uskutočňuje najčastejšie nasledujúcimi formami:

- licencovanie,
- založenie spin-off spoločnosti³,

³ Spin-off - je organizačnou jednotkou, obchodnou spoločnosťou, ktorá vznikla na základe odčlenenia istej činnosti alebo skupiny ľudí z primárnej organizácie za účelom komercializácie výsledkov výskumu a vývoja. Duševné vlastníctvo je obchodnej spoločnosti poskytnuté prostredníctvom licenčnej zmluvy alebo prevodom práv. Na činnosti obchodnej spoločnosti sa zvyčajne podieľajú aj pôvodcovia príslušného duševného vlastníctva.

- založenie start-up spoločnosti⁴,
- prevod práv.

Najrozšírenejšou formou transferu je udelenie súhlasu formou licenčnej zmluvy.

Tabuľka 1 Forma právnej ochrany výsledkov tvorivej duševnej činnosti

Povaha výsledku vedeckovýskumnej činnosti	Oblasť ľudského snaženia	Zamýšľaný predmet (objekt) ochrany	Vhodný spôsob ochrany
Výrobok (prototyp)	Technika v najširšom zmysle	Technická podstata riešenia problému	Patent Úžitkový vzor
Technológia (postup)	Technika v najširšom zmysle	Technická podstata riešenia problému	Patent Úžitkový vzor
Liečivo (farmaceutická látka)	Farmaceutická chémia	Účinná látka alebo jej nové využitie	Patent Dodatkové ochranné osvedčenie
Spôsoby výroby chemických alebo farmaceutických látok	Farmaceutická chémia	Technická podstata riešenia problému alebo jej nové využitie	Patent
Biologický materiál	Biológia Genetika	Biologický materiál	Patent
Spôsob výroby, spracovania, využitia biologického materiálu	Biológia Genetika Biotechnológie	Technická podstata riešenia problému	Patent
Výrobok (prototyp)	Technika Úžitkové umenie	Vonkajšia (viditeľná) úprava výrobku	Dizajn Autorské právo
Web stránka	Webdizajn	Zobrazenie displeja web stránky	Dizajn
Odroda rastliny	Poľnohospodárstvo	Odroda rastliny	Šľachtiteľské osvedčenie
Integrovaný obvod, čip	Elektrotechnika Nanotechnológie	Trojrozmerné usporiadanie vrstiev polovodiča	Topografia polovodičových výrobkov
Počítačový program (software)	Informačné (digitálne) technológie	Zdrojový alebo strojový kód, podkladové materiály	Autorské právo
Vedecký článok, štúdiá, monografia a pod.	Veda v najširšom zmysle	Forma vyjadrenia (nie obsah) odbornej témy	Autorské právo
Architektonické riešenie stavby, urbanistické usporiadanie územia	Architektúra, vrátane interiérovej a scénickej Stavebný dizajn	Forma vyjadrenia	Autorské právo
Film	Veda, umenie	Forma vyjadrenia	Autorské právo
Fotografia	Veda, umenie	Forma vyjadrenia	Autorské právo

Zdroj: Adamová Zuzana, Bačárová Renáta, Klinka Tomáš, Müllerová Katarína, Noskovič Jaroslav . Duševné vlastníctvo a transfer technológií 1. Bratislava, Centrum vedecko-technických informácií SR, 2014. s. 51. [1]

Komercializácia je proces vedúci k finančnému zhodnoteniu vzniknutého výsledku výskumu a vývoja. V prípade rozhodnutia o komercializácii je potrebné s duševným

⁴ Start-up - týmto pojmom sú označované organizácie, ktoré sú práve v štádiu založenia za účelom zavedenia nového výrobku / služby do praxe. Príkladom start-up sú tzv. nové technologicky založené obchodné spoločnosti, ktorých hlavnou činnosťou je vývoj, marketing alebo využívanie techniky, príp. technológie.

vlastníctvom zaobchádzať ako s majetkom bez ohľadu na jeho povahu, teda ho okrem iného tiež oceniť a zaviesť do účtovnej evidencie a následne začať komercializovať.

Komercializácia výsledkov výskumu a vývoja je teda výber vhodných ideí, výsledkov výskumu a vývoja technológií, ich implementácia do praxe alebo jednoducho povedané prenos výsledkov výskumu a vývoja do podnikateľskej praxe.

Voľba spôsobu komercializácie patrí medzi kľúčové kroky v procese transferu technológií. Každý z týchto spôsobov komercializácie má svoje výhody aj nevýhody a rozdielna je aj miera rizika, ktorú so sebou prináša.

Licencovanie

Licencovanie ako jedna z foriem komercializácie priemyselného vlastníctva predstavuje tradičnú, no napriek tomu pomerne komplikovanú formu transferu technológií, v rámci ktorej vzniká rozsiahla spleť vzájomných vzťahov poskytovateľa a nadobúdateľa licencie, prípadne tretích subjektov, ktorých práva môžu byť výkonom licencie dotknuté. Komplikovanosť vzťahov vznikajúcich v rámci licencovania je mnohokrát v počiatočných štádiách pri nových vynálezoch alebo iných inovatívnych predmetoch priemyselného vlastníctva nepredvídateľná, pretože sa obvykle odvíja od špecifik týchto predmetov, ktoré sa prejavujú až v priebehu ich používania.

Rozlišujeme licenčnú zmluvu podľa ustanovení Obchodného zákonníka⁵, kde základné ustanovenia upravuje § 508 Obchodného zákonníka⁶, a licenčnú zmluvu podľa ustanovení Autorského zákona⁷, kde základné ustanovenia upravuje § 65 Autorského zákona⁸.

Licenčná zmluva⁹ je v oblasti nakladania s právami duševného vlastníctva jednoznačne najpoužívanejší zmluvný typ. Licenčnou zmluvou udeľuje výlučne nositeľ práv súhlas na používanie predmetu duševného vlastníctva, ku ktorému vykonáva práva. Z pohľadu inštitúcie to môže byť samotná táto inštitúcia (ako odvodený nositeľ práv¹⁰), alebo jej zamestnanci ako pôvodcovia alebo iní pôvodní nositelia práv¹¹. Ak inštitúcia licenciu neudeľuje, ale nadobúda, potom je nositeľom práva druhá zmluvná strana (napríklad obchodná spoločnosť).

Napriek náročnosti kvalitného zachytenia zmluvných vzťahov a potenciálnych rizík spojených s licencovaním je možné konštatovať, že výhody licencovania prevažujú nad nevýhodami. Z tohto dôvodu licenčné zmluvy v medzinárodnom meradle predstavujú najčastejší spôsob transferu priemyselného vlastníctva. Z pohľadu priemyselných práv sa najčastejšie licencujú patenty, tzn. majiteľ patentu poskytne práva na užívanie svojho vynálezu

⁵ Zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov.

⁶ (1) Licenčnou zmluvou na predmety priemyselného vlastníctva oprávňuje poskytovateľ nadobúdateľa v dojednanom rozsahu a na dojednanom území na výkon práv z priemyselného vlastníctva (ďalej len „právo“) a nadobúdateľ sa zaväzuje na poskytovanie určitej odplaty alebo inej majetkovej hodnoty.

(2) Zmluva vyžaduje písomnú formu.

⁷ Zákon č. 185/2015 Z. z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) v znení neskorších predpisov.

⁸ (1) Licenčnou zmluvou udeľuje autor nadobúdateľovi súhlas na použitie diela (ďalej len „licencia“). Licenčná zmluva obsahuje najmä spôsob použitia diela podľa § 19 ods. 4, rozsah licencie, čas, na ktorý autor licenciu udeľuje, alebo spôsob jeho určenia, alebo podmienku alebo spôsob jej určenia, ak sa autor s nadobúdateľom nedohodol na bezodplatnom poskytnutí licencie.

(2) Obsah licenčnej zmluvy alebo jej časť je možné určiť aj odkazom na licenčné podmienky, ktoré sú stranám známe alebo sú im dostupné v čase uzavretia licenčnej zmluvy.

(3) Licenčná zmluva musí mať písomnú formu, ak autor udeľuje výhradnú licenciu.

(4) Ak licenčná zmluva nie je uzavretá v písomnej forme, má každá zo zmluvných strán právo písomne požiadať druhú zmluvnú stranu o vydanie písomného potvrdenia o uzavretí licenčnej zmluvy, ktoré musí obsahovať špecifikáciu diela, ktoré je predmetom licencie, a podmienky podľa § 19 ods. 1 a 4 a § 66 až 69 a § 72, na ktorých sa zmluvné strany dohodli. Ak sa právo podľa prvej vety neuplatní v lehote 15 dní od uzavretia licenčnej zmluvy, nárok na vydanie tohto potvrdenia zaniká. Ak druhá zmluvná strana potvrdenie podľa prvej vety nevydá do 15 dní od doručenia žiadosti na vydanie potvrdenia, platí, že k uzavretiu zmluvy nedošlo.

⁹ Licenčnú zmluvu možno definovať ako dvoj alebo viacstrannú zmluvu uzatvorenú medzi nositeľom práv ako poskytovateľom licencie a používateľom ako nadobúdateľom licencie, predmetom ktorej je udelenie súhlasu na používanie predmetu duševného vlastníctva (výkonu práv k predmetu duševného vlastníctva) a úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán.

¹⁰ Odvodeným subjektom je tá právnická alebo fyzická osoba, ktorá odvodzuje svoje práva od pôvodného nositeľa práv. V oblasti kultúry je ním najmä zamestnávateľ, dedič, v prípade audiovizuálneho diela producent alebo aj organizácia kolektívnej správy. V oblasti priemyselných práv je odvodeným nositeľom práv najmä zamestnávateľ (napr. inštitúcia) alebo iný majiteľ práv (majiteľ patentu, majiteľ dizajnu a pod.), pokiaľ pôvodca alebo pôvodný majiteľ previedli svoje právo na túto osobu.

¹¹ Pôvodným subjektom je tá fyzická osoba, ktorá vlastnou tvorivou duševnou činnosťou vytvorila predmet duševného vlastníctva.

nadobúdateľovi licencie. Výhradná a široko koncipovaná licenčná zmluva (na všetky spôsoby použitia, v neobmedzenom rozsahu, na celú dobu ochrany práv, s možnosťou udeliť licenciu a postúpiť licenciu) ma fakticky podobné účinky ako prevod práv.

Osobitnou formou udeľovania súhlasu na použitie je tzv. *verejná licencia*, ktorú definuje Autorský zákon v § 76, kde autor môže ponúknuť udelenie licencie aj právnym úkonom smerujúcim voči neurčitým osobám. Konanie, z ktorého možno vyvodiť súhlas s podmienkami licencie, je prijatím takejto ponuky. Takáto licencia môže byť udelená aj na spôsob použitia diela, ktorý nie je v čase uzavretia licenčnej zmluvy známy. Verejnú licenciu možno udeliť len ako nevýhradnú a bezodplatnú a nemožno ju vypovedať. Pod množinu takýchto licenčných zmlúv spadajú aj tzv. „otvorené licencie“. Ide o verejné licencie, ktoré používateľom umožňujú čo najširšie využitie práv, s ohľadom na zachovanie podmienok stanovených zákonom, a teda obsah diel opätovne zverejňovať, odvodzovať nový obsah z pôvodného, využívať obsah s úmyslom získania majetkového prospechu, ako aj sprístupňovať takýto obsah za poplatok. Verejné licencie je možné použiť pre všetky autorské diela.

Prevod práv

V niektorých prípadoch udelenie licencie nie je vyhovujúce alebo postačujúce pre úspešný transfer technológií. V takýchto prípadoch je možné postupovať tak, že sa namiesto udelenia súhlasu na používanie predmetu duševného vlastníctva, sa toto právo prevedie na inú fyzickú alebo právnickú osobu. Prevod samotný je pritom determinovaný zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv ako má sám.

Previesť právo je dispozičným oprávnením majiteľa patentu, úžitkového vzoru, dizajnu, topografie, novej odrody, ochrannej známky, ako aj výrobcu zvukového záznamu, zvukovo-obrazového záznamu, vysielateľa a zhotoviteľa databázy. Využitím tohto oprávnenia dochádza k zmene v osobe majiteľa alebo iného nositeľa práv duševného vlastníctva.

Prevod práv sa realizuje zmluvou o prevode práv, ktorá sa uzatvára ako nepomenovaná zmluva podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Zmluvné strany sú pri uzatváraní zmluvy limitované iba určitými podmienkami, ktoré sú stanovené v právnych predpisoch upravujúcich jednotlivé oblasti práv priemyselného vlastníctva. Napr. pri patentoch sa jedná o § 12 Patentového zákona. Tie vyžadujú na platnosť zmluvy o prevode písomnú formu takejto zmluvy; nedodržanie tejto formy má za následok neplatnosť zmluvy. Pri predmetoch ochrany podľa Autorský zákon sa písomná forma zmluvy nevyžaduje, ale odporúča. Povinná je však pri udelení výhradnej licencie. Ostatná novela zmluvné vzťahy spresnila.

Záver

Predmety priemyselných práv sa v sektore IKT transferujú podobne ako v iných sektoroch, no vyznačujú sa mnohými špecifikami. Najpoužívanejšou formou transferu v danom sektore je udelením súhlasu formou licenčnej zmluvy. Budúcnosť transferu v IKT je v internete vecí a v rozvoji sektora služieb, ktoré využívajú množstvo smart technológií a softvérových produktov. V oblasti ochrany softvérov sa vo veľkej miere využívajú verejné licencie. Znalosť licenčných podmienok je v tomto prípade kľúčová, nakoľko priamo ovplyvňuje možnosť využívania a šírenia softvéru.

Literatúra

- [1] ADAMOVIČ Z., Bačárová R., Klinka Tomáš, Müllerová K., Noskovič J.: Duševné vlastníctvo a transfer technológií 1. Bratislava, Centrum vedecko-technických informácií SR, 2014

- [2] ADAMOVÁ, Z., KRATĚNOVÁ, J.: Duševné vlastníctvo a transfer technológií. 3. Bratislava, Centrum vedecko-technických informácií SR, 2013
- [3] ČOREJOVÁ, A.: Transfer poznania a ochrana duševného vlastníctva v podmienkach IKT sektora, Žilinská univerzita v Žiline, Žilina, 2018
- [4] KUBÍČEK, J., SVACINA P.: Průmyslová práva jako obchodní komodita. In: Nehmotné statky a průmyslová práva, jejich ochrana, oceňování a komerční využití. Praha: SOCIOLOGICKÉ NAKLADATELSTVÍ, 2010
- [5] KUBIŠ, M.: Licencia aj založenie spin-off má svoje špecifiká. In: Transfer technológií bulletin. č. 4/2013. Bratislava: Centrum vedecko-technických informácií Slovenskej republiky.
- [6] MADLEŇÁKOVÁ, L., MAJERČÁKOVÁ, M.: Právny rámec v elektronických komunikáciách a poštových službách, Bratislava, 2015, 151 str., ISBN 978-80-8181-036-7
- [7] MITTAL, R.: Licensing Intellectual Property: Law & Management. Satyam Law International. 2011
- [8] NOSKOVIČ, J.: Typické aspekty udeľovania licencií partnerom z priemyslu. In: Transfer technológií bulletin. č. 4/2013. Bratislava: Centrum vedecko-technických informácií Slovenskej republiky
- [9] PATAKYOVÁ, M. A KOL.: Obchodný zákonník. Komentár. 4. Vydanie. Praha: C. H. Beck, 2013
- [10] VOJČÍK, P. A KOL.: Právo duševného vlastníctva. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2012

Internetové odkazy:

- [11] http://nptt.cvtisr.sk/buxus/docs/Dusevne_vlastnictvo_a_transfer_technologii_1.pdf

Legislatívne normy:

- [12] Zákon č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov
- [13] Zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov
- [14] Zákon č. 185/2015 Z. z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) v znení neskorších predpisov
- [15] Zákon č. 435/2001 o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (patentový zákon) v znení neskorších predpisov
- [16] Zákon č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov
- [17] Zákon č. 444/2002 Z. z. o dizajnoch v znení neskorších predpisov
- [18] Zákon č. 146/2000 Z. z. o ochrane topografií polovodičových výrobkov v znení zákona č. 84/2007 Z. z.
- [19] Zákon č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov
- [20] Zákon č. 242/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 435/2001 Z.z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (patentový zákon) v znení neskorších predpisov

Grantová podpora

„Táto publikácia vznikla vďaka podpore v rámci operačného programu Výskum a inovácie pre projekt: IKT produkty pre komunikáciu v rámci inteligentných systémov, s ITMS2014 + kódom projektu 313011T413, spolufinancovaný zo zdrojov Európskeho fondu regionálneho rozvoja“